

Landevejene som en Slagter, og at hans idelige, uanmeldte Besøg rundt om i Kirker og Skoler var et uværdigt Spioneri, der absolut maatte virke nedbrydende paa Præsternes og Lærernes Anseelse hos Befolkningen.

Det, der særlig vakte Provst Tønnesens Uvilje mod Bispen, var dog dennes Stilling i det offentlige Liv og navnlig i Politiken, hvor hans Holdning unægtelig ogsaa røbede, at han trods sin fremrykkede Alder endnu lod sig ganske beherske af sin Ærgærrighed.

Efter at han nemlig i adskillige Aar havde balanceret mellem de to bittert kæmpende politiske Partier for at kvalificere sig til i det afgørende Øjeblik at overtage Styret som den mæglende og forsonende, var han — efterhaanden som Udsigterne til en mindelig Udjævning af Striden formindskedes — gledet mere og mere over i Demokraternes Lejr, hvor man da heller ikke havde forsømt nogen Smiger for at lokke ham til at smykke Folkets fremrykkende Rækker med sit historiske Navn. Endnu havde han dog bestemt vægret sig ved at proklamere sin Tilslutning til Partiet; men det var en offentlig Hemmelighed — som han heller ikke selv lagde Skjul paa — at han derimod ikke vilde have noget imod ved Hjælp af